

**ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ****ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ 28/2009****ΑΠΟΦΑΣΗ 477/2009**

Στην Καλαμάτα σήμερα, την 5η Νοεμβρίου 2009, ημέρα Πέμπτη και ώρα 8:00 μ.μ., στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου του Δημαρχιακού Καταστήματος της οδού Αριστομένους αριθμός 28, συνέρχεται στην 28η/2009 συνεδρίαση το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Καλαμάτας, μετά την από 30-10-2009 πρόσκληση του κ. Προέδρου, η οποία επιδόθηκε σύμφωνα με το νόμο.

Παραβρίσκονται στη συνεδρίαση από τα μέλη του Σώματος οι κ.κ. : 1) Καρατζέας Παναγιώτης, Πρόεδρος του Σώματος, 2) Αθανασόπουλος Κων/νος, 3) Αλευράς Διονύσιος, 4) Γιαννακούλας Γρηγόριος, 5) Γουρδέας Ανδρέας, 6) Ηλιόπουλος Αθανάσιος, 7) Ηλιόπουλος Ιωάννης, 8) Ηλιόπουλος Παναγιώτης, 9) Καμβυσίδης Ιωάννης, 10) Κλείδωνας Θεοφάνης, 11) Κοσμόπουλος Βασίλειος, 12) Κουδούνης Αργύριος, 13) Κουρκουτάς Γεώργιος, 14) Λαγανάκος Γεώργιος, 15) Μιχαλόπουλος Σωτήριος, 16) Μπάκας Ιωάννης, 17) Μπασακίδης Νικόλαος, 18) Νταγιόπουλος Γεώργιος (αποχώρηση στην υπ' αριθμ. 477 απόφαση), 19) Οικονομάκου Μαρία, 20) Παπαμικρούλης Παναγιώτης, 21) Πολίτης Δημήτριος, 22) Σπίνος Γεώργιος και 23) Τσερώνης Κων/νος.

Δεν παραβρίσκονται, αν και κλήθηκαν νόμιμα, οι δημοτικοί σύμβουλοι κ.κ.: 1) Δικαιουλάκος Βασίλειος, 2) Μπάκας Δημήτριος, 3) Ράλλης Γεώργιος και 4) Τσακαλάκου Σταυρούλα.

Στη συνεδρίαση επίσης προσκλήθηκε, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 39/2007 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, και ο επικεφαλής του συνδυασμού «Δημοτική Αγωνιστική Κίνηση Καλαμάτας» κ. Νικόλαος Διασάκος, ο οποίος δεν παραβρίσκεται.

Αφού επιτυγχάνεται έτσι νόμιμη απαρτία, ο κ. Πρόεδρος κηρύσσει την έναρξη της συνεδρίασης παρουσία του Δημάρχου Καλαμάτας κ. Παναγιώτη Ε. Νίκα.

.....
Στη συνέχεια εισάγεται από τον κ. Πρόεδρο για συζήτηση το 1ο θέμα της ημερήσιας διάταξης με τίτλο :

Εργαζόμενοι στα προγράμματα STAGE .

Στο φάκελο του θέματος βρίσκεται η από 29/10/2009 επιστολή του δημοτικού συμβούλου κ. Μπάκα Ιωάννη, η οποία έχει ως εξής:

Κ. Πρόεδρε,

Είμαστε υποχρεωμένοι ως Δημοτικό Συμβούλιο της πόλης να ασχοληθούμε με την υπόθεση των STAGE που απειλούνται με κατάργηση μετά από κυβερνητική πρωτοβουλία. Μέσω αυτού του προγράμματος απασχολούνται 82 εργαζόμενοι σε υπηρεσίες του Δήμου Καλαμάτας. Επίσης πολλαπλάσιοι συμπολίτες μας – κάτοικοι της πόλης, κυρίως νέα παιδιά όπου κάτω από συνθήκες υποτυπώδους αμοιβής και μηδενικής ασφάλισης προσφέρουν την εργασία τους σε άλλες υπηρεσίες του Νομού, καλύπτοντας πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Κατόπιν αυτών, προτείνω το εν λόγω θέμα να τεθεί κατά προτεραιότητα στην ημερήσια διάταξη της επόμενης συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου προκειμένου να διερευνηθούν και να αποδειχθούν όλες οι πτυχές του ζητήματος.

Για την πληρέστερη ενημέρωση του Σώματος να κληθούν στη συνεδρίαση και οι εργαζόμενοι των STAGE για να καταθέσουν τις απόψεις τους.

Γιάννης Μπάκας

Δημοτικός Σύμβουλος Καλαμάτας»

Η εισήγηση του κ. Μπάκα Ιωάννη, καθώς και η διαλογική συζήτηση που διεξήχθη επί του θέματος, έχουν ως εξής:

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδερφοι τις τελευταίες μέρες έχουμε γίνει μάρτυρες κινητοποιήσεων από εργαζόμενους που απασχολούνται στο stage, μέσω του προγράμματος stage, στο δημόσιο, στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, στους ΟΤΑ του Νομού και ολόκληρης της χώρας. Σήμερα λοιπόν έρχεται το θέμα για να συζητηθεί προκειμένου μέσα από πολλά ερωτήματα που θα τεθούν, να δοθούν και κάποιες απαντήσεις έτσι για να συνειδητοποιήσουμε όλοι ποιο είναι το έργο αυτών των παιδιών που προσφέρουν, τι κάνουν, τι είναι τα stage αλλά και ποια πρέπει να είναι και η προοπτική τους. Να απαντήσουμε στο ερώτημα: Εργάζονται πρώτα από όλα με ζήλο και υπευθυνότητα στις υπηρεσίες που είναι;

Και ας πάρουμε τις υπηρεσίες του Δήμου, ας εξετάσουμε γιατί όχι έστω και επιγραμματικά τις υπηρεσίες της Νομαρχίας, άλλους ΟΤΑ που απασχολούνται, στο ΙΚΑ, στο Νοσοκομείο, και ου τω καθεξής.

Ας απαντήσουμε ακόμα σε ένα ερώτημα: Η ένταξή τους στα stage ήτανε μια πολυτελής λύση για τους ίδιους προκειμένου να λένε ότι απλά απασχολούνται κάπου ή ήταν μια λύση ανάγκης; Γιατί δέχτηκαν – άλλο ερώτημα – να ενταχθούν σε αυτά τα προγράμματα, σε αυτό το πρόγραμμα της υποτυπώδους αμοιβής και της μηδενικής ασφάλισης; Μήπως η μακροχρόνια προσφορά τους στις υπηρεσίες που απασχολούνται τους κάνει ακόμα και δικαιούχους, να έχουν κάποιες αξιώσεις στο παρόν αλλά και στο μέλλον; Μήπως δικαιολογείται η απόφασή τους να διεκδικήσουν μέσω αυτών των κινητοποιήσεων σε πρώτη φάση αλλά και άλλων κινητοποιήσεων ποιο έντονων ότι το καλύτερο;

Εν γένει κύριοι συνάδερφοι οφείλουμε μέσα από την κουβέντα που θα κάνουμε να διερευνήσουμε το θέμα υπηρεσιακά, να το διερευνήσουμε κυρίως κοινωνικά αλλά γιατί όχι και πολιτικά την ώρα που θα απαντάμε στα ερωτήματα. Γιατί όταν στα ερωτήματα αυτά δώσουμε θετικές απαντήσεις, τότε πολιτικά το θέμα πάει κάπου αλλού, και πάει στο ότι η απόλυσή τους, εκδίωξη από όλα αυτά τα νομικά πρόσωπα, δε θα είναι μια πράξη κυβερνητικής φιλανθρωπίας αναμφίβολα αλλά θα είναι μια κάκιστης μορφής αναληψία. Το λέμε από τώρα, εγώ το τονίζω για να τα βάζουμε από την αρχή τα πράγματα στη θέση τους. Και να τα βάζουμε στη θέση τους γιατί αναφερόμαστε σ' αυτούς τους εργαζόμενους οι οποίοι μη τους χρεώνουμε κοινωνικά και πολιτικά ότι τάχατες προσελήφθησαν τις παραμονές των εκλογών της 4^{ης} Οκτωβρίου. Οι περισσότεροι εξ αυτών, η συντριπτική τους πλειοψηφία, απασχολείται ενάμιση – δύο – τρία και παραπάνω χρόνια στο Δήμο στις υπηρεσίες της Νομαρχίας και αλλού. Έτσι, το πρώτο που πρέπει να αφήσουμε, αλλά και αυτοί που αν θέλετε που προσελήφθησαν για πρώτη φορά, όχι αυτοί που ανανεώθηκαν οι συμβάσεις τους, που έληξε το δωδεκάμηνό τους και ανανεώθηκε η σύμβασή τους και συνέπεσε η ανανέωσή τους να γίνει στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, και αυτοί ακόμα που προσελήφθησαν για πρώτη φορά στη διάρκεια των εκλογών έχουμε υποχρέωση, έχει υποχρέωση η πολιτεία να τους πληρώσει και αυτές οι κυνικές απαντήσεις «πηγαίνετε στη δικαιοσύνη να βρείτε το εκεί το δίκιο σας» μόνο κυνικό παχυδερμισμό βγάζουν προς τα έξω.

Λυπάμαι που θα το πω αλλά και με τον τρόπο που το διαχειρίστηκε η νέα διακυβέρνηση, αυτός ο τρόπος κύριοι συνάδερφοι καθίσταται πλέον ύποπτος. Θα μπορούσε κάλλιστα αν θέλετε να αφήσει το χρόνο να περάσει να λήξουν οι συμβάσεις και να μη της ανανεώσει. Αλλά τόσο ξαφνικά να τους πιάσει ο πόνος να βγούνε και να προκαλέσουνε κυριολεκτικά δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους, εργαζόμενοι είναι, παιδιά δικά μας είναι, δικά μας υπό την έννοια ότι εδώ της Καλαμάτας, της Μεσσηνίας, της Ελλάδος.

ΦΩΝΗ: (Δεν ακούγεται τι λέει).

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Τι είπατε κε συνάδελφε; Μπορεί να το πείτε στην τοποθέτησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Μη διακόπτετε παρακαλώ, αφήστε τον ομιλητή να κάνει την εισήγησή του. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Θα μπορούσα να προσθέσω σε πρώτη φάση και πολλά άλλα ακόμα. Τα αφήνω ενδεχομένως για την δευτερολογία.

Καταλήγοντας θα προτείνω και την έκδοση ενός ψηφίσματος, ενός ψηφίσματος που θα είναι κοντά και δίπλα σε αυτούς τους εργαζόμενους. Ένα ψήφισμα που θα μιλάει κύριοι συνάδερφοι για μονιμοποιήσεις εκεί που καλύπτονται πάγιες και διαρκείς ανάγκες γιατί αυτά τα παιδιά δουλεύουνε πολλά εξάμηνα στις υπηρεσίες που εργάζονται, καλύπτουνε υπηρεσιακές ανάγκες και αποδίδουν πολύ περισσότερο και από ορισμένους μονίμους υπαλλήλους στο δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα. Αυτό είναι το πρώτο.

Το δεύτερο. Το ψήφισμά μας δε μπορεί να μην περιλαμβάνει και την πρόταση που θέλει αυτούς που θα λήξουν οι συμβάσεις τους να μοριοδοτούνται σε επικείμενους διαγωνισμούς. Θα μπορούσαμε να συμπεριλάβουμε και άλλα πράγματα στο ψήφισμά μας τα όποια είναι καλύτερο να τα ακούσουμε από τα ίδια τα παιδιά που ήρθαν εδώ να παρακολουθήσουν την κουβέντα μας και να καταθέσουν και τις δικές τους απόψεις για να μας ενημερώσουν πληρέστερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Λοιπόν αν έχετε ερωτήσεις συνάδελφοι; Άλλως το λόγο θα πάρει εκπρόσωπος των εργαζομένων στα stage. Ερωτήσεις; Εάν υπάρχει κάποια ερώτηση. Ο κ. Αλευράς έχει το λόγο;
Λοιπόν ποιος θα μιλήσει;

ΝΤΑΓΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ήθελα να ρωτήσω τον συνάδελφο τον κ. Μπάκα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ελάτε κε Νταγιόπουλε, παρακαλώ.

ΝΤΑΓΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ήθελα να ρωτήσω το εξής: Ένα ερωτηματικό υπάρχει το οποίο το έχουμε συναντήσει και εμείς εδώ στο Δήμο. Όταν οι πληρωμές είναι παράνομες προτρέπουμε τους προμηθευτές που έχουμε αντιμετωπίσει εμείς στο Δήμο να μας φέρουν δικαστική απόφαση για να αναγνωρίζεται η νομιμότητα των προμηθειών γιατί δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Εδώ το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους λέει ότι επειδή οι προσλήψεις αυτές οι συγκεκριμένες γίνανε ακριβώς μετά την προκήρυξη των εκλογών είναι παράνομες και δεν μπορεί κανένας να την υπογράψει για να πληρωθούν. Πως εμείς θα πούμε ότι ενώ στο Δήμο το ζούμε ακόμα και σήμερα έχουμε να αποφασίζουμε στην ημερήσια διάταξη θέμα πληρωμής παλαιών οφειλών με δικαστική απόφαση, πως εμείς λέμε στον άλλον ότι θα πληρώσεις και ενώ εκείνος λέει «ακολουθήστε τη νόμιμη διαδικασία», εμείς λέμε «όχι, παρανόμησε»; Δεν είναι σωστό, εντάξει. Να μην στραφούμε κατά των παιδιών.

ΦΩΝΗ: (Δεν ακούγεται τι λέει).

ΝΤΑΓΙΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, δεν είναι καθόλου ρητορικό, το ζούμε κάθε μέρα, εμείς οι ίδιοι σπρώχνουμε εδώ τους προμηθευτές σε άλλη περίπτωση να προσφύγουν στη δικαιοσύνη για να νομιμοποιήσουνε αυτά που έχουν κάνει, σε κάποιους άλλους που κάνουνε αυτό που κάνουμε εμείς τους λέμε «παρανομήστε». Αυτό είπα.

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ορίστε κε Μπάκα.

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Η συντριπτική πλειοψηφία. . . Δεν έχουμε κατανοήσει ακόμα το περιεχόμενο του θέματος. Η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των παιδιών, η συντριπτική πλειοψηφία δουλεύει χρόνια. Εκτός και αν παράνομα είναι τα stage που υλοποιήθηκαν επί Νέας Δημοκρατίας και ήταν νόμιμα αυτά που υλοποιήθηκαν επί ΠΑΣΟΚ. Και σημειωτέον μια και μου δώσατε την πάσα, να σας πω ότι με τον νόμο. . .

ΝΤΑΓΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κε Μπάκα, να διακόψω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Μη διακόπτετε παρακαλώ.

ΝΤΑΓΙΟΠΟΥΛΟΣ: Απαντάει σε κάτι που δεν ρώτησα.

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Να ολοκληρώσω όμως πρώτα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Είναι ελεύθερος να απαντήσει.

ΝΤΑΓΙΟΠΟΥΛΟΣ: Η ερώτησή μου είναι. . .

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Να ολοκληρώσω;

ΝΤΑΓΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κε Μπάκα η ερώτησή μου είναι. . .

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Να ολοκληρώσω; Να ολοκληρώσει ναι ή όχι; Με διακόπτετε. Έχετε διατελέσει και πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου!

ΝΤΑΓΙΟΠΟΥΛΟΣ: Έχω το δικαίωμα γιατί παραφράζετε η ερώτησή μου. Εγώ δεν ρώτησα τι. . .
Εδώ ρώτησα γι' αυτούς που προσελήφθησαν μετά την προκήρυξη των εκλογών που κανένας δεν αναγνωρίζει ότι είναι νόμιμες, πως θα πληρωθούν. Σ' αυτούς αναφέρομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Μη διακόπτετε παρακαλώ!
Κε Μπάκα, παρακαλώ το λόγο έχετε, δώστε τις απαντήσεις.

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Έχω το δικαίωμα, μου δίνετε την ευχέρεια να απαντήσω;
Επαναλαμβάνω για άλλη μια φορά, εγώ μίλησα για τους εργαζόμενους στα stage αυτοί που απασχολούνται αρκετά εξάμηνα και βέβαια είπα ότι η πολιτεία είναι υποχρεωμένη να πληρώσει τον εργαζόμενο έστω και αν απασχολείται ελάχιστες ημέρες και προσελήφθη την παραμονή των εκλογών. Αλλά εγώ σας λέω με την εμπειρία γιατί το έχω διερευνήσει το θέμα, ότι δεν έχω βρει εργαζόμενους να προσελήφθησαν παραμονή εκλογών για πρώτη φορά, έχω βρει ελάχιστους που έληγε η σύμβασή τους και ανανεώθηκε κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου. Και αυτό να ξέρετε κε συνάδελφε είναι άλλο πράγμα και είναι άλλο πράγμα αυτό που διαχέεται προς τα έξω ότι τάχα αυτή η κατηγορία των εργαζομένων όλοι τους προσελήφθησαν προεκλογικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ερώτηση ο κ. Μπασακίδης.

ΜΠΑΣΑΚΙΔΗΣ: Κε Μπάκα, τα παιδιά των stage δεν είναι εργαζόμενοι, είναι μαθητευόμενοι. Δεν προσλαμβάνονται, οπότε δεν εμπίπτουν στους νόμους του εργατικού δικαίου. Οπότε δεν απαγορεύεται, οπότε οποιαδήποτε ανανέωση αυτής της σύμβασης μέσα σε προεκλογική περίοδο, είναι απολύτως νόμιμη. Αυτό θέλω να πω. Είναι ειδικό καθεστώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Ο κ. Γουρδέας παρακαλώ.

ΑΛΕΥΡΑΣ: Με συγχωρείτε, να υπενθυμίσω στον φίλο κ. Μπασακίδη ότι όποιος επιχειρήσε να ταυτίσει το ειδικό με το νόμιμο κατακρημνίστηκε.

ΓΟΥΡΔΕΑΣ: Κε Πρόεδρε υπήρχαν δύο προγράμματα, έτσι για να βάλουμε τα πράγματα σε μία τάξη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Όχι τοποθέτηση, ερωτήσεις στον εισηγητή. Μετά τοποθετήσεις.

ΓΟΥΡΔΕΑΣ: Θέλω να ρωτήσω τον κ. Μπάκα αν τα γνωρίζει. Υπήρχαν δύο προγράμματα. Το ένα ήταν που έληγε στις 5 Αυγούστου και γίναν εκεί οι προσλήψεις και το ίδιο

πρόγραμμα επανερχότανε μέχρι τέλος Σεπτέμβρη και οι προσλήψεις, γιατί είχε υποβληθεί η αίτηση για προσλήψεις, γινόντουσαν μέχρι 5 Σεπτέμβρη, δηλαδή όταν κηρύχθηκαν οι εκλογές. Αυτά ήταν νόμιμα. Το γνωρίζεις αυτό;

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Πρώτα απ' όλα να ξεκαθαρίσω, ούτε το Υπουργείο Εργασίας είμαι, ούτε νομικός των εργαζομένων. Ένας ευαισθητοποιημένος πολίτης είμαι που έχω και την ιδιότητα του δημοτικού συμβούλου που φέρνω ένα θέμα εδώ για να ενημερωθούμε πρώτα απ' όλα, να προβληματισθούμε κατά δεύτερο λόγο και να συμπλεύσουμε με την αγωνία αυτών των ανθρώπων. Αυτός είναι ο στόχος, έτσι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Άλλη ερώτηση υπάρχει;

Δίνω το λόγο σε έναν εκπρόσωπο των εργαζομένων να πουν τις απόψεις τους για να επακολουθήσουν τοποθετήσεις.

ΜΠΕΡΝΑΔΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ: Καλησπέρα σας. Πρώτα απ' όλα ευχαριστούμε πολύ που μας δεχτήκατε απόψε εδώ. Είμαστε άνθρωποι οι οποίοι εργαζόμαστε. . . Λέγομαι Μπερναδή Σταυρούλα, εργάζομαι στη γραμματεία του Δημοτικού Συμβουλίου ήδη 22 μήνες σήμερα, δουλεύω κανονικά θέλω να πιστεύω όπως όλοι σας και προσπαθώ όπως όλοι σας για κάτι καλλίτερο. Είμαστε άνθρωποι οι οποίοι παλεύουμε, δεν διεκδικούμε να πάρουμε τις θέσεις ούτε από άλλους ανθρώπους, ούτε από ανθρώπους που ίσως να είναι μιας ποιο ευνοούμενης κατάστασης αυτή τη στιγμή, ούτε θεωρούμε ότι εμείς ήμασταν ευνοούμενοι όταν ξεκινήσαμε να δουλεύουμε με 400 ευρώ. Είμαστε άνθρωποι που υποφέρουμε, είμαστε άνθρωποι που έχουμε οικογένειες, άνθρωποι που έχουμε ανάγκη και δεν βρισκόμαστε εδώ ούτε για να βρεθούμε στο δημόσιο και να λέμε αύριο – μεθαύριο ότι είμαστε δημόσιοι υπάλληλοι ούτε για τίποτε άλλο. Είμαστε γιατί έχουμε παιδιά να μεγαλώσουμε και γιατί έχουμε πρόβλημα. Αν δεν το είχαμε αυτό το πρόβλημα, πολύ πιθανόν να μην ερχόμαστε γι' αυτά τα λεφτά και να πηγαίναμε κάπου αλλού αν υπήρχε κι αυτό το κάπου αλλού. Δεν υπάρχουν δουλειές, πιστεύω ότι αυτό το ξέρετε, το ζείτε, είμαστε άνθρωποι που είστε μέσα στην κοινωνία, μέσα στα καταστήματα, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα περισσότερο παρά να σκύψουμε το κεφάλι και να δουλέψουμε.

Από εσάς το μόνο που ζητάμε και το μόνο που θέλουμε είναι να σταθείτε δίπλα μας, να μας βοηθήσετε να κρατήσουμε αυτές τις δουλειές, να μπορέσουμε να κάνουμε κάτι καλλίτερο όχι για να πούμε ποτέ μα ποτέ στη ζωή μας σε κανέναν άνθρωπο ότι γίναμε δημόσιοι υπάλληλοι και τελειώσαμε. Έχουμε ανάγκη να ταΐσουμε τα παιδιά μας και την οικογένειά μας, τίποτα περισσότερο. Θέλουμε μόνο τη βοήθειά σας και τίποτα παραπάνω. Δεν ζητάμε παραπάνω πράγματα από σας.

Το αν βρεθήκαμε εδώ και αν δεν βρεθήκανε κάποια άλλα παιδιά, αυτό δεν ήτανε ούτε στο χέρι μας ούτε εμείς το κανονίσαμε, ούτε εμείς το προγραμματίσαμε. Και αν αύριο – μεθαύριο βρεθούν κάποια άλλα παιδιά κάπου αλλού, ούτε στο δικό τους χέρι θα είναι, κάποιιο άλλοι θα τα έχουν βάλει, δεν είναι ευθύνη μας. Αυτό που θέλουμε να σας πούμε είναι ότι δεν είναι ευθύνη μας ο τόπος που βρισκόμαστε και η δουλειά που κάνουμε, είναι ευθύνη άλλων ανθρώπων και εσείς είσαστε ποιο κοντά σ' αυτούς τους ανθρώπους, η δική σας η φωνή θα ακουστεί ποιο πολύ σ' αυτούς τους ανθρώπους.

Εγώ δεν είμαι εκπρόσωπος των παιδιών αυτή τη στιγμή, ο εκπρόσωπός μας βρίσκεται στην Αθήνα όπως βρεθήκανε σήμερα πάρα πολλά παιδιά και κατεβήκανε στο συλλαλητήριο. Εμείς είμαστε μερικοί άνθρωποι που δεν μπορέσαμε να πάμε εκεί και ήρθαμε απλά να μιλήσουμε σε εσάς και να μας δείτε να μας γνωρίσετε, δεν είμαστε ξένοι, δεν είμαστε άνθρωποι που νομίζω μας βλέπετε πρώτη φορά, όλοι έχουμε κάνει πράγματα για το Δήμο και ελπίζουμε στη

συνδρομή τη δική σας να μπορέσουμε να συνεχίσουμε να κάνουμε και κάτι περισσότερο. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σας ευχαριστούμε κι εμείς.
Ο κ. Τσερώνης θέλει μία ερώτηση κα Μπερναδή.

ΜΠΕΡΝΑΔΗ: Παρακαλώ.

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Είπατε προηγουμένως ότι θέλετε να σταθούμε δίπλα σας και να σας βοηθήσουμε. Με ποιον τρόπο; Έχετε κάποιον συγκεκριμένο, έχετε κάτι να προτείνετε;

ΜΠΕΡΝΑΔΗ: Ένα ψήφισμα ή αυτό που είπε ο κ. Μπάκας, μια καλή κουβέντα μας αρκεί αυτή τη στιγμή που είμαστε. . .

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Ένα ψήφισμα το οποίο τι θα λέει όμως;

ΜΠΕΡΝΑΔΗ: Ένα ψήφισμα το οποίο θα λέει ότι είμαστε άνθρωποι οι οποίοι εργαζόμαστε κανονικά, πολλοί από μας βρίσκονται στα ταμεία κάτω στο Δήμο, συναλλάσσονται με τους πολίτες, παίρνουν λεφτά στα χέρια τους. Δεν είναι μαθητεία αυτό το πράγμα, είναι δουλειά. Εγώ κάνω απομαγνητοφώνηση σ' αυτό που κάνετε εσείς, αυτή τη στιγμή που μιλάτε εγώ κάθομαι σε ένα γραφείο και κάνω απομαγνητοφώνηση όλων αυτών που λέτε και καθημερινά σας ακούω και τους ποιο πολλούς σας γνωρίζω από τη φωνή σας. Δεν είμαι ξένη ούτε εγώ ούτε τα υπόλοιπα παιδιά. Με πλήρες ωράριο, κανονικά. Δεν μαθαίνουμε, δεν μαθαίνω αυτή τη στιγμή, δουλεύω. Δεν μαθαίνουν όλοι αυτοί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Καλώς. Άλλη ερώτηση υπάρχει;
Όχι. Ευχαριστούμε πολύ κα Μπερναδή.

ΜΠΕΡΝΑΔΗ: Και εγώ σας ευχαριστώ πολύ που με ακούσατε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Το πνεύμα το έδωσε η κα Μπερναδή πλήρως και με ακρίβεια.

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Μήπως θέλει κάποιος άλλος να μιλήσει;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Να μην πουν τα ίδια μόνο. Υπάρχει κάποιος άλλος, κάτι;

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Ότι θέλει να πει ο καθένας. Εμείς θα τους πούμε τι θα πουν Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εδώ υπάρχει μια διαδικασία κε Μπάκα. Αν είναι καλυμμένοι από την προλαλήσασα; Θέλει κάποιος άλλος κάτι; Όχι.

Κε Αλευρά ορίστε.

ΑΛΕΥΡΑΣ: Κε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι καταρχάς θέλω να πω ότι ο συνάδελφος ο Μπάκας έχει ενδίκωα ώτα στις κοινωνικές διεργασίες, αυτό το λέω γιατί το πιστεύω και το λέω ανυπόκριτα άσχετα εάν συμφωνώ σε γενικότερες φιλοσοφικές ή πολιτικές προσεγγίσεις μαζί του, δεν μπορώ παρά να έχω αυτή τη παραδοχή ότι είναι ένας άνθρωπος ευαίσθητος στις κοινωνικές εξελίξεις και ένας άνθρωπος του οποίου κανοναρχεί την κοινωνική συμπεριφορά το αυτοδιοικητικό πρόταγμα που έχει χρόνια. Αυτά τα δέχομαι.

Λοιπόν από την άλλη πλευρά μόλις στο προηγούμενο Δημοτικό Συμβούλιο ας μου επιτραπεί ο όρος, έκρινα και επέκρινα κάποιες δημοσιογραφικές απόψεις που αθελήτως, ακουσίως πίστευαν ότι μπορεί να στερήσουν από το Δημοτικό Συμβούλιο να συζητάει μείζονος πολιτικού

ενδιαφέροντος πράγματα. Το Δημοτικό Συμβούλιο όπως είχαμε πει και νομίζω ότι σ' αυτή την παραδοχή περίπου ομονόησε, είναι εδώ για να ασχολείται πρωτευόντως και προεχόντως με τα ζητήματα της πόλεως αλλά να συζητά και για τα μείζονα πολιτικά ζητήματα του νομού και της χώρας. Επομένως το ότι συζητείται σήμερα το συγκεκριμένο θέμα εδώ, που είναι ένα θέμα που εκφεύγει του στενού αυτοδιοικητικού πλαισίου του Δήμου του δικού μας, καλώς έρχεται, καλώς έγινε η εισήγηση, καλώς θα διεξαχθεί η συζήτηση αλλά αγαπητοί συνάδελφοι να υπάρχει μία αίσθηση στο τέλος και ανίχνευσης της ευθύνης μας και του ρόλου μας γιατί είναι πολύ εύκολο να παρασυρθούμε σε πλειοδοσίες ποιος πλειοδοτεί περισσότερο για να γίνει αρεστός στα ώτα των παρισταμένων συμπολιτών μας που έχουν πρόβλημα, που έχουν αγωνίες και εκφράζονται απόψεις που αυτοί θέλουν να ακούσουν. Δεν εξυπηρετούμε έτσι το θέμα και το πρόβλημα.

Λοιπόν δυο κουβέντες. Στην πατρίδα μας υπάρχουν χρόνιες στρεβλώσεις οι οποίες δεν έχουν μονοσήμαντο κομματικό ή πολιτικό πλαίσιο. Όμως πρέπει και αυτό δεν το λέω μόνο με αφορμή το συγκεκριμένο θέμα που συζητάμε, αλλά μία σειρά από ζητήματα πρέπει να γίνει αποκατάσταση πραγμάτων στη χώρα. Δεν μπορούμε να αφήνουμε τα ζητήματα να εξελίσσονται και εκεί επάνω να επενδύουμε μικρές κοντόθωρες πολιτικές επιδιώξεις.

Το πρόβλημα αγαπητοί συνάδελφοι της ανεργίας στη χώρα είναι σημαντικό πρόβλημα, είναι δομικό πρόβλημα και κάθε άνεργος νέος όταν υπάρχει, όταν ψάχνει να ενταχθεί στην παραγωγή, αυτή η πραγματικότητα από μόνη της συνιστά ένα πρόβλημα. Δυστυχώς αυτού του είδους οι πραγματικότητες απαντώνται σε όλες τις δημοκρατίες της Ευρώπης που είναι ο προηγμένος κόσμος και που η χώρα μας πρέπει να συγκρίνεται με τα κράτη αυτά. Επομένως η ανεργία είναι μια πραγματικότητα, η ανεργία των νέων ανθρώπων, των προσοντούχων ανθρώπων, των επιστημόνων ανθρώπων. Αυτό το ζήτημα είναι σύμφυτο με τη ζωή. Τι πρέπει να κάνει κάθε συντεταγμένη πολιτεία; Πρέπει να δημιουργεί συνθήκες που διαρκώς θα σμικραίνουν, θα περιορίζουν το πρόβλημα αυτό. Ποια είναι μια δοκιμασμένη συνταγή σ' αυτό; Είναι να υπάρχει ανταγωνιστικότητα και ανάπτυξη και θέσεις εργασίας στη χώρα. Αυτή είναι μια κλασική συνταγή που έρχεται από παλιά και θα πάει και στο μέλλον. Σήμερα στην πατρίδα μας η οποία βιώνει μια εξαιρετικά δυσχερή, δύσκολη κατάσταση, το πρόβλημα αυτό είναι υπαρκτό και μεγεθυνόμενο.

Υπήρξε ένα θέμα με τα προγράμματα αυτά, εν προκειμένω τα stage. Είναι γεγονός ότι έδωσαν δυνατότητα απασχόλησης σε μία σειρά από συμπολίτες μας και στο νομό και στην πόλη και στην χώρα ολόκληρη. Όμως θα πρέπει να παραδεχτούμε το εξής ακούγοντας και τη συμπολίτισσά μας που εκφράζοντας το μέρος των παιδιών που απασχολούνται εκεί είπε. Ασφαλώς δουλεύουν αλλά αυτό έγινε με μία μετεξέλιξη η οποία από τα πράγματα συνέβηκε. Τα προγράμματα αυτά έτσι έχουν θεσμοθετηθεί και έτσι έχουν χαρακτηριστεί και από την Κοινότητα, είναι προγράμματα κατάρτισης, εκπαίδευσης. Εδώ, και εγώ θέλω να είμαι δίκαιος, όχι η απερχόμενη, η απελθούσα προσφάτως κυβέρνηση αλλά και παλαιότερα, δυστυχώς επένδυσε ο πολιτικός κόσμος στη χώρα σ' αυτό το σύστημα για να μην πάω παλαιότερα, των προσλήψεων χωρίς ένα πλαίσιο συμφωνίας κριτηρίων, απλά όποιος είχε δυνατότητα να εξυπηρετήσει άνεργους νέους το έκανε προκειμένου να συγκροτεί μία, δεν ξέρω αν τα κατάφερνε, εγώ δεν θέλω να ισοπεδώσω τις συνειδήσεις των παιδιών, εγώ δεν θέλω να πω ότι όσοι προσελήφθησαν επί των ημερών της απελθούσας κυβέρνησης είναι ψηφοφόροι αυτής της κυβέρνησης. Σε καμία περίπτωση διότι αυτό θα σήμαινε ότι, προσπερνώ έτσι πάρα πολύ γρήγορα και πρόχειρα και τη συνειδήσή τους και την κουλτούρα τους και τη συγκρότησή τους. Όμως αυτού του είδους η λογική αγαπητοί συμπολίτες είναι παρελθούσα λογική, δεν μπορεί η χώρα να πορευτεί έτσι.

Και θέλω στο σημείο αυτό να σας πω, μη θεωρηθείτε ότι εσείς θα γίνετε βορά ή θυσία μιας απόπειρας τακτοποίησης των διοικητικών πραγμάτων της χώρας στις πλάτες τις δικές σας. Δεν

είναι έτσι το πράγμα, πρέπει να συμφωνήσουμε και βάλτε σας παρακαλώ το υπαρκτό προσωπικό σας ενδιαφέρον, την αγωνία σας να πω εγώ, τον καημό σας αν θέλετε βγάλτε τον, απομονώστε τον και σας παρακαλώ αναλογιστείτε εάν διαφωνείτε με αυτό που θα σας πω. Πρέπει ή δεν πρέπει στη χώρα και δεν μιλάω μόνο για την απασχόληση του συγκεκριμένου προγράμματος, πρέπει ή δεν πρέπει στη χώρα να υπάρξει μία απόλυτη αξιοκρατία, όχι μόνο στη στελέχωση της κρατικής μηχανής αλλά σε όλες τις εκφράσεις της δημόσιας ζωής και της καθημερινότητάς μας; Πρέπει ή δεν πρέπει να υπάρχει μία συμφωνία στα κριτήρια; Πρέπει ή δεν πρέπει οποιαδήποτε πρόσληψη να διέπεται από ένα καθεστώς απόλυτης αξιοκρατίας και διαφάνειας;

Αυτά διδάσκει η λογική, αυτά είναι παγιωμένες καταστάσεις στην Ευρώπη αλλά δυστυχώς στη χώρα μας ερχόμαστε εκ των υστέρων ουραγοί γεγονότων και δεδομένων να προστρέξουμε και να επιχειρήσουμε να θεραπεύσουμε τα ζητήματα.

Εγώ καταρχάς ευθέως και ανυπόκριτα θέλω αυτή μου τη κουβέντα να την ερμηνεύσετε ως μία κουβέντα έντιμη, καθαρή, καρδιάς κουβέντα. Εγώ σας εκφράζω την προσωπική μου αλληλεγγύη. Είμαι αλληλέγγυος σε όσους από εσάς επιχειρείτε να βρείτε να βρείτε δουλειά για να στηρίξετε το εισόδημά σας, τα παιδιά σας, την οικογένειά σας. Έχετε την προσωπική μου συνδρομή και στήριξη. Αλλά θέλω να σας παρακαλέσω ταυτόχρονα να συμφωνήσετε και εσείς μαζί μου ότι αυτό θα πρέπει να γίνει πλέον με ένα άλλο πλαίσιο, με κάποιους άλλους κανόνες, με μία άλλη λογική. Δεν μπορούμε να μείνουμε σ' αυτή την κατάσταση διότι αν έμενε ή αν παρατεινόταν η ισχύς αυτού του συστήματος, θα έρχονταν τώρα η καινούργια κυβέρνηση και με μία δική της λογική εξυπηρέτησης της προοπτικής της, θα έλεγε πάλι «περάστε από το γραφείο του κυρίου τάδε ή του κυρίου δείνα» γιατί δυστυχώς, με συγχωρείτε πολύ, μιλάμε ευθέως και χωρίς διαμεσολάβηση. Έτσι δεν έγινε, έτσι δεν γίνονταν και έτσι δεν γίνονταν και παλαιότερα για να μη νομίζετε ότι πολιτικολογώ;

Πρέπει, και δεν επιχειρώ να σας πείσω, θέλω όμως να συνεχίσω τη λογική σας και τη σκέψη σας, πρέπει να πάμε σε άλλο επίπεδο λειτουργίας της διοίκησης. Εγώ σας εκφράζω την αλληλεγγύη μου. Εγώ δεν ξέρω ούτε παρακολούθησα απόψε την ομιλία κάποιος μου είπε εδώ συνάδελφος του αρμόδιου υπουργού τι θα γίνει εάν τα παιδιά που απασχολήθηκαν πολλούς μήνες απολαύσουν μία προνομία όταν θα διαγωνισθούν με κάποιους άλλους, εννοώ μία μοριοδότηση. Δεν το ξέρω ποια είναι η βούληση της κυβέρνησης και τι εν τέλει θα πράξει. Θέλω όμως να σας πω ότι η χώρα πρέπει να κάνει βήματα μπροστά. Όχι επαναλαμβάνω στην πλάτη τη δική σας, όχι με ζημιά των προσωπικών σας συμφερόντων που το προσωπικό συμφέρον είναι και λογικό, είναι και νόμιμο και εν πάση περιπτώσει είναι θεμιτό να προσπαθεί ο ίδιος μας ο εαυτός να το υπηρετήσει.

Λοιπόν την αλληλεγγύη μας την έχετε, τη συνδρομή μας την έχετε, πρέπει να βοηθήσουμε όλοι στην χώρα να ξημερώσουν καλλίτερες μέρες, πρέπει η κοινωνία να βρει άλλον βηματισμό, πρέπει η οικονομία να φύγει από τον λήθαργο και την ύπνωση που ήταν μέχρι τώρα με σωρεία και σας είπα μην ερμηνεύσετε, δεν πολιτικολογώ, καθυστερήσεων και λαθών και πρέπει να πάμε σε άλλη λειτουργία. Όταν η χώρα μας γίνει καλλίτερη, όταν αναπτυχθεί, όταν κινηθεί η οικονομία, όταν υπάρχει ρευστό στην αγορά, όταν προκηρυχθούν θέσεις εργασίας, όταν υπάρξει ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας και με βεβαίως με την κατίσχυση ενός απολύτου θεσμικού πλαισίου πρόσληψης απόλυτα αξιοκρατικής, νομίζω ότι και το πρόβλημα το δικό σας μέσα απ' αυτές τις δίκαιες, τις νόμιμες και τις επιτρεπτές λύσεις νομίζω και το πρόβλημα του καθένα από μας θα βρει λύση. Μόνο έτσι μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστώ και για τη συντομία σας.
Κε Κοσμόπουλε.

ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι γνωστό αγαπητοί συνάδελφοι ότι εμείς από την πρώτη στιγμή αντιταχθήκαμε στη λογική ο Δήμος να απασχολήσει stage. Και το κάναμε αυτό για πολύ συγκεκριμένους λόγους. Είπαμε από την αρχή ότι δεν πιστεύουμε ότι τα stage μπορούν πράγματι να αποκτήσουν μια πραγματική, μια σημαντική εργασιακή εμπειρία στο Δήμο. Δεν αποκτάς εργασιακή εμπειρία βγάζοντας φωτοτυπίες, σηκώνοντας τηλέφωνο ή κάνοντας πρωτόκολλο. Πιθανά κάποιοι λίγοι να μπορούσαν να κάνουν. Σε τελευταία ανάλυση ήταν μια εργασιακή εμπειρία η οποία ήταν δυνατόν να αποκτηθεί σε ένα ή δύο μήνες. Άρα εφόσον θα προσλαμβάνονταν στο Δήμο Καλαμάτας, ήταν σίγουρο λέγαμε ότι θα χρησιμοποιούνταν για παροχή πραγματικής εργασίας στο Δήμο και μάλιστα από θέσεις οι οποίες οι περισσότερες δεν προβλέπονταν στο οργανόγραμμα του Δήμου Καλαμάτας, θα ήταν ανασφάλιστοι, θα ήταν ελάχιστα αμειβόμενοι έως εξευτελιστικά και παράλληλα πιστεύουμε αυτό που πραγματικά έγινε, θα αποδιοργάνωναν τη λειτουργία του Δήμου. Δηλαδή εκεί που παλαιότερα μια δουλειά, ένα γραφείο την εκτελούσε με δύο υπαλλήλους, τώρα με το stage θα την εκτελούσε με τέσσερις ή πέντε χωρίς να υπάρχει μία ευκρινής αύξηση της παραγωγικότητας. Δεν κατέστη αυτή δυνατή από κανέναν συνδημότη.

Ένας δεύτερος λόγος ήτανε διότι είχαμε την εμπειρία του παρελθόντος και είχαμε προβλέψει αν θέλετε καλλίτερα ποια θα ήτανε η σημερινή εξέλιξη. Κάποια στιγμή θα σταματούσε η χρηματοδότηση του προγράμματος, ήταν δεδομένο, με τον Α ή τον Β τρόπο, με τον άσχημο τρόπο όπου έγινε τώρα, με έναν διαφορετικό τρόπο. Κάποια στιγμή θα σταματούσε και τότε θα ξαναέμπαινε το πρόβλημα τι θα γίνει με όλον αυτό τον κόσμο; Το ίδιο πρόβλημα που είχε μπει και στην προ προηγούμενη κυβέρνηση με τους συμβασιούχους. Θυμόμαστε και τότε κινητοποιήσεις σε Δήμους της Αθήνας, θυμόμαστε και τότε αντίστοιχες με τώρα αγωνίες. Αυτή λοιπόν. . . Είχαμε μάλιστα ρωτήσει τότε τον Δήμαρχο «όταν θα συνωστίζονται για να μονιμοποιηθούν όλοι αυτοί οι οποίοι έρχονται στο Δήμο Καλαμάτας, τότε τι θα κάνετε κε Δήμαρχε;» Από τότε λοιπόν ήταν γνωστό το τι θα γίνει.

Ένας τρίτος λόγος για τον οποίο εμείς είχαμε πει όχι στα stage ήτανε ο αδιαφανής τρόπος με τον οποίο γινόταν η ανάληψη της εργασίας στο Δήμο. Είχα ρωτήσει τον κ. Δήμαρχο «ποια ήταν τα κριτήρια με τα οποία προσλαμβάνονται ή έρχονται εδώ τα παιδιά να δουλέψουν;» Και η απάντηση που είχα πάρει από τον κ. Δήμαρχο «κατά το γνωστό τρόπο». Οι ίδιοι οι stage πρόσφατα και εδώ και στην Αθήνα παραδέχτηκαν ότι αναγκάστηκαν να προσφύγουν σε διάφορα πολιτικά γραφεία. Και εγώ ως εμπλεκόμενος εδώ δέχτηκα παράπονα από άλλο κόσμο ο οποίος με πλησίασε και λέει «Έχω κάνει αίτηση για το stage να πάω σε δημόσια υπηρεσία και δεν με παίρνουνε, μου λένε μόνο σε ιδιωτικές εταιρίες μπορώ να πάω. Έχεις κανέναν τρόπο να έρθω στο Δήμο Καλαμάτας;» Και βέβαια απάντησα ότι δεν έχω κάποιον τρόπο για να έρθει στο Δήμο Καλαμάτας. Πιθανότατα βέβαια με μια άλλη κυβέρνηση, ο Δήμος Καλαμάτας θα προέβαινε στην αποδοχή πολύ λιγότερων stage απ' αυτούς τους 82 που είχε μέχρι σήμερα. Το είδαμε και στην προηγούμενη βέβαια Δημοτική αρχή που ακριβώς λόγω αυτού του θέματος είχε προσλάβει αν εξαιρέσω το ΚΕΠ κανέναν άλλο με stage.

Προσωπικά ντρέπομαι ιδιαίτερα για όλους αυτούς οι οποίοι υποσχέθηκαν μονιμοποιήσεις στους stage μέσα απ' αυτή τη διαδικασία. Σε όλους αυτούς τους εμπόρους της ελπίδας που τελικά θέρισαν βέβαια θύελλες.

Για μας η πρόταση την οποία καταθέτουμε είναι μία. Κάλυψη όλων των οργανικών θέσεων του Δήμου και κυρίως με προτεραιότητα αυτών των θέσεων που μπορούν να λάβουν μέρος οι stage που τώρα απασχολούνται, με μία μοριοδότηση όλων των stage, όχι μόνον αυτών που απασχολούνται στο δημόσιο αλλά μοριοδότηση σε ποσοστό που δεν θα ξεπερνά τη μοριοδότηση της επόμενης μαθησιακής βαθμίδας. Για να τα κάνω ποιο απλά, σε περίπτωση ισοβάθμησης μορίων του ενός ή του άλλου για τη συγκεκριμένη θέση, να προτιμάται αυτός ο οποίος ήταν stage στο Δήμο Καλαμάτας.

Αυτή είναι η πρόταση την οποία εμείς καταθέτουμε, ο κ. Δήμαρχος είπε ότι οι δήμοι έχουν κάποια χρήματα τα οποία είναι διατεθειμένοι να χρησιμοποιήσουν στη διαδικασία μείωσης της ανεργίας, ιδού λοιπόν πεδίων λαμπρόν να προκηρύξουμε τις οργανικές μας θέσεις τις οποίες έχουμε στις οποίες έχουμε τη δυνατότητα να συμμετέχουν όλοι και όπως είπα προηγουμένως με προτεραιότητα αυτές που μπορούν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι στα stage να συμμετέχουν και βέβαια να κάνουμε μια παρέμβαση στο πλαίσιο της μοριοδότησής τους ή της προτίμησής τους σε περίπτωση ισοβαθμίας των προσόντων τους με αυτούς οι οποίοι θα έρθουν και δεν θα έχουν δουλέψει σε stage στο Δήμο Καλαμάτας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστώ. Κε Τσερώνη.

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Κε Πρόεδρε άκουσα προσεκτικά τους προηγούμενους συναδέλφους, νομίζω ότι περίπου συγκλίνουμε όλοι στη ίδια κατεύθυνση. Ο εργασιακός θεσμός των stage είναι από το 2000 στη χώρα μας, από το 2000 και στο δημόσιο τομέα.

Εγώ προσωπικά έχω εμπειρία από άτομα που έχουν απασχοληθεί στα stage από το νοσοκομειακό χώρο κυρίως που ερχόντουσαν στα νοσοκομεία και έρχονται και είναι αυτή τη στιγμή, άτομα με εξειδίκευση στη νοσηλευτική κυρίως και ελάχιστοι στις διοικητικές θέσεις. Εκεί δουλεύουν κανονικά ως νοσηλεύτες και νοσηλεύτριες και η μόνη εξαίρεση είναι ότι δεν παίρνουν βάρδιες, νυκτερινά δηλαδή και τέτοια. Εκ του νόμου δεν επιτρέπεται να μπαίνουν σε βάρδια. Δηλαδή είναι απασχολούμενοι κανονικά. Κανονικά με εισαγωγικά όμως επειδή είναι χαμηλής αμοιβής, ανασφάλιστοι αλλά με υψηλή προσδοκία, προσδοκία που σχετίζεται με τη μονιμοποίησή τους στο δημόσιο.

Βέβαια στο χώρο εκείνο είναι εύκολο να μονιμοποιηθούν γιατί οι κενές θέσεις είναι πολύ περισσότερες από αυτούς που έχουν τα τυπικά προσόντα, δηλαδή το δίπλωμα του νοσηλευτή κλπ. Τώρα στο υπόλοιπο δημόσιο τομέα είναι διαφορετικά εντελώς διαφορετικά τα πράγματα, οι ενδιαφερόμενοι είναι πολλοί περισσότεροι από τις θέσεις τις κενές που πληρούνται με κάποιον ρυθμό κλπ.

Θέλοντας να βοηθήσω στη πρόταση που ακούστηκε για ψήφισμα και που νομίζω εκεί πρέπει να κατατείνει η αποψινή συζήτηση, η συζήτηση γίνεται για να παρθεί απόφαση όχι για φιλολογικούς λόγους, θέλω να πω το εξής: Το σύνταγμα απαγορεύει τη μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου και δι' αυτού του τρόπου κλείνει την πόρτα στην άμεση μονιμοποίηση. Υπάρχουν οι αποφάσεις του Αρείου Πάγου γι' αυτό το θέμα. Συγκεκριμένα οι αποφάσεις του Αρείου Πάγου με αριθμό 19 και 20 του 2007 που είναι εντελώς ξεκάθαρες και κλείνουν αυτή τη πόρτα της μονιμοποίησης. Υπάρχουν όμως άλλες ευεργετικές αποφάσεις και ευνοϊκές αποφάσεις για όσους έχουν απασχοληθεί στα stage τις οποίες πρέπει να τις έχετε υπόψη σας μιας και ασχολείστε αναλυτικά με το ζήτημα. Πρώτα απ' όλα είναι οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου που σχετίζονται με τα ανθρώπινα δικαιώματα και λένε ότι πρέπει να ανοίγουν την πόρτα για αποζημίωση των απασχολούμενων στα stage για 5 χρόνια πριν και είναι η απόφαση που εκδόθηκε με αριθμό 378/2007. Αυτή λοιπόν την απόφαση μπορεί να την αξιοποιήσουν όσοι έχουν απασχοληθεί στα stage και να διεκδικήσουν με ένδικα μέσα την αποζημίωσή τους. Δηλαδή πέραν των 350 ευρώ δεν ξέρω, 500 κλπ, να διεκδικήσουν κανονική αποζημίωση.

Υπάρχουν αποφάσεις για κάλυψη των ασφαλιστικών δικαιωμάτων τις οποίες μπορεί να αξιοποιήσουν για να τύχουν ασφάλισης.

Και τέλος το σημαντικό ζήτημα που τους ενδιαφέρει ας πούμε και που σχετίζονται με την προσδοκώμενη μονιμοποίηση, είναι το ζήτημα της μοριοδότησης. Και αυτό μπορεί να γίνει. Και απ' ότι άκουσα τώρα πριν έρθω στο Δημοτικό Συμβούλιο σε ένα ζάπινγκ εκεί στη τηλεόραση

σε ειδήσεις, ότι ο υπουργός το βλέπει θετικά, νομίζω κάτι τέτοιο άκουσα, δεν το πολυκατάλαβα κιόλας διότι φευγαλέα το είδα, οπότε νομίζω ότι ένα ψήφισμα που θα πάρουμε, θα πρέπει να προτάσσεται το θέμα της μοριοδότησης όπως είπε και ο κ. Κοσμόπουλος προηγουμένως και όπως αποδέχτηκε και ο κ. Αλευράς. Νομίζω λοιπόν ένα τέτοιο ψήφισμα πρέπει να επικεντρώνεται στο θέμα της μοριοδότησης ώστε να βοηθηθούν σε κάποιο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ και να μονιμοποιηθούν.

Έξω από το θέμα αλλά μια και ακούστηκε από τον κ. Αλευρά, θέλω να πω ότι άλλο είναι αξιοκρατική πρόσληψη, αξιοκρατικός διαγωνισμός και άλλο αδιάβλητος. Σήμερα ακούμεθα και είμαστε ως κοινωνία ικανοποιημένοι στο να είναι ένας διαγωνισμός αδιάβλητος. Δηλαδή ας πούμε οι πανελλαδικές εξετάσεις είναι αδιάβλητες εξετάσεις. Δεν θα πούμε όμως ότι είναι αξιοκρατικές. Γιατί εξετάζεται ο μαθητής σε ορισμένα μαθήματα, συγκεκριμένα τόσα, ενώ οι δεξιότητες μπορεί να είναι σε άλλους τομείς. Με λίγα λόγια ένας που έχει διάνοια γεωμετρική, αντιλαμβάνεται το γεωμετρικό χώρο κατά φοβερό τρόπο, δεν είναι εύκολο να μπει στη μαθηματική σχολή, δεν θα εξετασθεί στη γεωμετρία πρώτα απ' όλα. Έξω η γεωμετρία. Θα εξετασθεί σε άλλα μαθήματα πλην αυτού που έχει ταλέντο. Ή ξέρω εγώ ένας που είναι φοβερός στο λόγο και στη διάνοια σε όλα αυτά τα θέματα και στη φαντασία, εντάξει δεν θα τύχει κάποιας ευνοϊκής μεταχείρισης από το σύστημα το αδιάβλητο αλλά όχι και αξιοκρατικό. Η αξιοκρατία λοιπόν είναι μια άλλη υπόθεση, ας μη την πιάσουμε τώρα γιατί θέλει πολύ. . .

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κατανοητό. Ευχαριστώ.
Κε Δήμαρχε.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Να πω κι εγώ πέντε κουβέντες αγαπητοί συνάδελφοι. Νομίζω ότι όλοι μας πρέπει, νομίζω ότι συμβαίνει, δεν θέλω να θίξω κανέναν, να έχουμε συνείδηση του μεγάλου προβλήματος της ανεργίας. Η Ελλάδα έχει μετατραπεί σε ένα απέραντο πτωχοκομείο δυστυχώς.

Να ευχαριστήσω από τη θέση αυτή και θεωρώ ότι εκφράζω όλους σας, τα 80 τόσα παιδιά, νέους ανθρώπους οι οποίοι εργάζονται και προσφέρουν πολύτιμες υπηρεσίες στο Δήμο Καλαμάτας και στα νομικά του πρόσωπα. Χωρίς την παρουσία τους ο Δήμος Καλαμάτας δεν μπορεί να λειτουργήσει. Αν αύριο κατεβάσουν τα μολύβια, αν αύριο αποφασίσουν να φύγουν, ο Δήμος Καλαμάτας κατεβάζει τα ρολά. Και μη μου πείτε πρόσληψη μόνιμου προσωπικού, διότι πρέπει να υπάρχουν χρήματα στον προϋπολογισμό που τα στέλνει η κυβέρνηση. Και ξέρετε ποια είναι η κατάσταση στα δημοσιονομικά της χώρας. Να τους ευχαριστήσω λοιπόν μέσα από την καρδιά μου για τη προσφορά τους στο Δήμο, πολλοί δουλεύουν εδώ τέσσερα και πέντε χρόνια και καλύπτουν πάγιες ανάγκες, μόνιμες θέσεις. Αυτή είναι η πραγματικότητα, την άποψη αυτή τη λέω δημόσια και ως Δήμαρχος θα τους στηρίξω σε οποιαδήποτε αρχή και σε δικαστική αρχή. Να το βεβαιώσω αυτό.

(Ακούγονται χειροκροτήματα)

Ακούστε, δεν το λέω για να με χειροκροτήσετε, δεν τα λέω.

Το δεύτερο που έχω να πω είναι ότι δεν είμαστε σοβαρή χώρα δυστυχώς. Ξεκίνησαν με τους προηγούμενους, ήρθαν οι επόμενοι, έχουμε δημιουργήσει μια εκρηκτική κατάσταση με δεκάδες χιλιάδες παιδιά, αλλά ας δούμε το πρόβλημα. Αν αρχίσουμε και τους λέμε το σύνταγμα άρθρο τάρδε, ο νόμος άρθρο τάρδε και δεν συμμαζεύεται, δεν ξέρω σε τι αδιέξοδα θα φτάσουμε. Και ποιοι τα λένε αυτά. Αρχίζουμε και μιλάμε για δικαιοσύνη, για αξιοκρατία, για αντικειμενικότητα. Ποιοι τα λένε αλήθεια; Στο Δήμο Καλαμάτας περίπου το 70% του προσωπικού, στο Δήμο Καλαμάτας και στα νομικά του πρόσωπα έχει μπει τουλάχιστον με περιέργες διαδικασίες. Δεν είναι έτσι; Δεν είναι έτσι ότι ο ΑΣΕΠ τον οποίο πιπιλίζουμε καθημερινά έχει 64 παράθυρα, πάνω

από 400 σελίδες είπε ο εμπνευστής του ο Πεπονής που από την εμπνευσή του αυτή τελείωσε δυστυχώς την πολιτική του σταδιοδρομία. Δυστυχώς, γιατί ήταν μια τομή αυτό. 64 παράθυρα παρακαλώ για εισοδο στο δημόσιο τομέα από δω και από κει και δεν ντρεπόμαστε να μιλάμε για αξιοκρατία, να μιλάμε για αντικειμενικότητα, να μιλάμε για σύνταγμα. Όποιος έχει μπάριμπα στη Κορώνη.

Αυτή είναι η πραγματικότητα σ' αυτό το κράτος το μη σοβαρό, νομίζω είναι επιεικής χαρακτηρισμός. Και έχουμε μια νέα γενιά που δεν βρίσκει ευκαιρίες απασχόλησης και αγωνίζεται από δω και από κει, άλλως μπήκε και είναι γνωστό αυτό, με προκηρύξεις, άλλος ανέβηκε στον πράσινο βουλευτή, άλλος πήγε στον μπλε, άλλος παρακάλεσε κάποιον θείο του που ήξερε δεν ξέρω εγώ κάποιον, για να βρει μια δουλειά σας παρακαλώ πολύ, 400 ευρώ χωρίς ασφάλεια, χωρίς υγειονομική περίθαλψη, χωρίς τίποτα. Μαύρη εργασία στη χώρα η οποία υποτίθεται ότι στηρίζει μετανάστες, ότι έχει κοινωνική πολιτική, ότι έχει το ένα και το άλλο. Για τα παιδιά της Ελλάδος μιλάμε εδώ και μιλάμε και στη Βουλή των Ελλήνων και μιλάμε και στις διάφορες συγκεντρώσεις οι οποίες γίνονται διότι το θέμα αυτό θα πάρει πορεία. Είμαστε δημοκρατική και ευρωπαϊκή χώρα.

Να πω κάτι άλλο ακόμα. Γιατί γίνεται τώρα; Έπιασε ξαφνικά την κυβέρνηση ξέρω εγώ, τον Α, τον Β και τον Γ, για ποιο λόγο γίνονται όλα αυτά; Συνδέεται με τα ελλείμματά μας, συνδέεται με τον προϋπολογισμό, συνδέεται με τις εξετάσεις που πρέπει να δώσουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι κάτι αλλάζει, κάτι μεταβάλλεται. Το ερώτημα όμως είναι γιατί με αυτούς τους δεκάδες χιλιάδες νέους ανθρώπους τους οποίους εκμεταλλευόμαστε όλοι μας, δήμαρχοι, νομάρχες, κυβέρνηση, όσοι εκφράζουν σ' αυτό τον τόπο την εξουσία, γιατί γίνεται;

Να μην μακρηγορήσω σ' αυτό και να το κλείσω εν πάση περιπτώσει το θέμα. Δεν θεωρώ ότι οποιαδήποτε άλλη τοποθέτηση από την υποστήριξη στους δεκάδες χιλιάδες νέους ανθρώπους ότι μπορεί να σταθεί πουθενά ούτε ηθικά ούτε νομικά και θα το δείτε. Και το λέγει ένας δήμαρχος και μία δημοτική αρχή, προσέξτε το, και θυμηθείτε την αξιοκρατία που είπατε προηγουμένως, η οποία στήριξε όλες τις θέσεις εργασίας. Διασφαλίσαμε τα μεροκάματα σε όλους όσους βρήκαμε εδώ διότι θα μπορούσαμε με τον 3463, ξέρετε ποια είναι η οικονομική κατάσταση του Δήμου Καλαμάτας που συνδέεται με τον κρατικό προϋπολογισμό, εκτελούμε κλάσμα του κρατικού προϋπολογισμού εδώ, να πούμε στα πολιτιστικά, να πάρουμε και την εισήγηση την προηγούμενη που είχε κατατεθεί στη ΔΕΠΙΑΚ, δεν χρειάζονται, δεν έχουμε χρήματα να τους πληρώσουμε, έχει ξαναγίνει σ' αυτό το χώρο αυτό, απόλυση, 4 ώρες αντί για 7 ώρες εργασίας. Δεν το κάναμε ούτε ως Δημοτική αρχή ούτε ως Δημοτικό Συμβούλιο. Είπαμε το πρώτο, η διασφάλιση των θέσεων εργασίας τους χρειαζόμαστε δεν τους χρειαζόμαστε. Ρωτήσατε εδώ μέσα αν τους προσέλαβε ο Μαλαπάνης, ο Μπένος, ο Κουμάντος, ο ένας, ο άλλος; Είπαμε να τους στηρίξουμε να διασφαλίσουμε τις θέσεις τους, άνθρωποι 40 – 45 – 50 ετών. Γι' αυτό δικαιούνται η Δημοτική αρχή και ο Δήμαρχος να ομιλεί με υψηλούς τόνους για το συγκεκριμένο θέμα. Το πρόβλημα πρέπει να λυθεί όχι με σοφιστείες, με τον τρόπο που πρέπει. Δεν δικαιούμαστε να μιλάμε για δικαιοσύνη όταν αδικούμε τις δεκάδες χιλιάδες των παιδιών.

Ποια είναι αυτά τα συγκεκριμένα;

Το πρώτο είναι η αποζημίωση, υπάρχει απόφαση Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για όσους έχουν δουλέψει μέχρι 5 χρόνια ή τουλάχιστον 5 χρόνια. Έχω το φύλλο εδώ πέρα, θα το δω.

Το δεύτερο, για όσους έχουν δουλέψει αναγνώριση αναδρομικά του δικαιώματος συνταξιοδότησης. Για όσους δουλεύουν και συνταξιοδότηση και ασφάλιση στα ζητήματα υγείας. Να τελειώσει η μαύρη εργασία. Μαύρη εργασία κάνουμε. Και θα μου πείτε «γιατί τους παίρνεις Δήμαρχε εσύ;» Γιατί όταν ένα παιδί έρχεται με ένα χαρτί υπογεγραμμένο από τον ΟΑΕΔ, όλοι ξέρουν, εγώ στην προεκλογική περίοδο κατέβασα τα ρολά, άλλοι δεν τα κατέβασαν, δεν είναι εργασία, εγώ τα κατέβασα τα ρολά για λόγους ηθικούς. Λοιπόν

αναγνώριση του δικαιώματος συνταξιοδότησης. Ασφάλεια σε όλους. Ασφάλιση στους ήδη υπηρετούντες. Και από κει και πέρα για όσους καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες οι οποίες θα βεβαιωθούν και λειτουργούν, να το συζητήσουμε εν πάση περιπτώσει, υπηρετούν μετά από κάποιο καιρό, μετά από κάποια χρόνια, υπηρετούν κάποιους μήνες εν πάση περιπτώσει, ας το κουβεντιάσουμε με την κυβέρνηση, ξέρω εγώ, άνθρωποι που δουλεύουν 3 – 4 – 5 χρόνια, τι θα γίνει μ' αυτούς, 40 – 45 ετών άνθρωποι τι θα γίνει; Μη μιλάμε για αξιοκρατία, για δικαιοσύνη, και αντικειμενικότητα ούτε στο Δήμο Καλαμάτας ούτε πουθενά αλλού.

Πρέπει λοιπόν να υπάρξει στήριξη αυτών των παιδιών να δούμε και την πιθανότητα μονιμοποίησής τους. Αρχίζει μια πολύ μεγάλη ιστορία. Η κυβέρνηση ξεκίνησε με μία κάθετη θέση η οποία δεν υπηρετούσε ούτε την αντικειμενικότητα ούτε την αξιοκρατία, υπηρετούσε την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα ελλείμματα του προϋπολογισμού και το μεγάλο οικονομικό πρόβλημα της χώρας. Είμαι βέβαιος, δεν ήθελε η κυβέρνηση να δημιουργήσει αυτό το πρόβλημα.

Δεν έχω να σας πω τίποτε άλλο παρά να υπενθυμίσω, αυτό είναι μια πραγματικότητα δεν κάνω κομματισμό, το 2004 με το προεδρικό διάταγμα και με τον 3463 ρυθμίστηκαν ζητήματα χιλιάδων ανθρώπων που υπηρετούσαν στο δημόσιο τομέα. Και τώρα υπάρχουν ανάγκες, υπάρχουν πάγιες ανάγκες να βρεθεί ένας τρόπος να συνεννοηθούμε να επιλυθούν. Ο κ. Λοβέρδος, ο Υπουργός Εργασίας, απάλυνε τα πράγματα απόψε, διαφοροποιήθηκε από τη θέση Πάγκαλου. Νομίζω ότι θα γίνουν και άλλα βήματα στην κατεύθυνση υποστήριξης των παιδιών.

Εγώ τελειώνοντας θέλω να πω στα παιδιά ότι ο Δήμος Καλαμάτας, η Δημοτική αρχή, όλες οι πτέρυγες του Δημοτικού Συμβουλίου, όλες οι πτέρυγες, θα στηρίξουμε και τον αγώνα σας και την προσπάθειά σας ώστε να υπάρξει και δικαιοσύνη και αντικειμενικότητα σε ένα κράτος που ποτέ δεν υπήρξε δικαιοσύνη, δεν υπήρξε αντικειμενικότητα, δεν υπήρξε το σωστό στη διαδικασία των προσλήψεων. Και αν θέλομε να γίνει κάτι σ' αυτή την κατεύθυνση συνάδελφοι, ας μειώσουμε την ελκυστικότητα του δημόσιου τομέα. Εκεί είναι το κουμπί. Να μειώσουμε την ελκυστικότητα του δημόσιου τομέα, θα τα λύσουμε όλα όπως τα έχουν λύσει σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες.

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Η μοναδική χώρα που οι δημόσιοι υπάλληλοι παίρνουνε υψηλότερο μισθό από τους υπόλοιπους.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Αυτό είναι το θέμα μας. Ας το κάνουμε λοιπόν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ορίστε κε Ηλιόπουλε, εν τάχη όμως γιατί το θέμα το έχουμε εξαντλήσει.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Εγώ τα 4 – 5 σημεία του ψηφίσματος τα διατύπωσα.

ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ.: Κε Πρόεδρε δεν θα έπαιρνα το λόγο αν τελικά δεν λέγαμε πράγματα τα οποία δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα. Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Ότι τα stage δεν είναι εργασία. Τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το λένε ξεκάθαρα. Δεν είναι εργασία, είναι μαθητεία. Δηλαδή τι γίνεται. Προσλαμβάνεσαι για 9 μήνες – 1 χρόνο, παίρνεις μία προϋπηρεσία για να αποκτήσεις εμπειρία να βρεις ποιο εύκολα δουλειά. Αυτό ήταν. Όπως ίσχυε και στο δημόσιο τομέα, υπήρχε και ένα άλλο πρόγραμμα για τον ιδιωτικό τομέα που έδινε 2 χρόνια επιδοτούμενη εργασία από τον ΟΑΕΔ και ήταν υποχρεωμένος ο εργοδότης να τον κρατήσει άλλον 1 χρόνο. Αυτό τι είχε σαν αποτέλεσμα; Από τα στοιχεία του ΟΑΕΔ. Το 45% των υπαλλήλων αυτών με τα stage παρέμεινε στις εργασίες του. Τι έγινε μετά;

Θέλω να πω κάτι. Εμείς σαν Δημοτική αρχή δεν είχαμε πάρει κανέναν μ' αυτό το πρόγραμμα μόνο για να δουλέψει το ΚΕΠ επειδή αργούσε το ΑΣΕΠ.

Δεύτερον. Ότι οι εργαζόμενοι στα stage στο δημόσιο είχανε εξωφρενικά και αντισυνταγματικές μοριοδοτήσεις. Παράδειγμα. Έλεγε ότι στα μόρια που συγκεντρώνεις έχεις ένα μπόνους 50%. Ήτοι, ένας του λυκείου είχε 350 μόρια επιπλέον όταν το μεταπτυχιακό ήταν 300. Άρα δηλαδή ένας ο οποίος είχε μεταπτυχιακές σπουδές και διαγωνιζόταν για την ίδια θέση, είχε χάσει από χέρι.

Μη λέμε στα παιδιά ότι πρόκειται για εργασία, ότι έχουνε δουλέψει κτλ, τα αποπροσανατολίζουμε. Ούτε να λέμε ότι όσα καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες της υπηρεσίας διότι κε Δήμαρχε εμείς σαν Δημοτική αρχή δεν είχαμε πάρει. Δηλαδή τότε ο Δήμος δεν λειτουργούσε; Εσείς επανειλημμένως λέτε ότι ο Δήμος έχει υπεράριθμους, τόσο καιρό μας λέτε. Τώρα έχουμε ανάγκη και για άλλους; Και αν τελικά έχουμε ανάγκη για άλλους, ας πάρουμε μόνιμους.

Από κει και πέρα για να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Εγώ πιστεύω ότι τα προγράμματα των stage όπως εξελιχθήκανε, ενώ στην αρχή ήτανε πάρα πολύ σωστά, όπως εξελιχθήκανε είχαν το εξής βασικό μειονέκτημα. Μείωση ελπίδων και επιθυμιών στους νέους. Δηλαδή τι; Αντί να βγούνε στο στίβο της ζωής εξαναγκαστήκανε να πάνε εκεί και να συμβιβαστούνε σε ανασφάλιστη εργασία γιατί τελικά έγινε εργασία και με 300 ευρώ. Και αυτό συμπεριλαμβάνει και ανθρώπους οι οποίοι έχουνε πάρα πολλά τυπικά και ουσιαστικά προσόντα. Αυτό είναι το μεγαλύτερο δράμα των ανθρώπων του stage.

Βέβαια δεν μπορεί να σταθεί νομικά γιατί μπορεί να λέμε ότι το σύνταγμα να το αλλάξουμε, οι σοφιστείες, να το κάνουμε να το διάξουμε, αλλά όταν εμείς βρισκόμαστε στη θέση να κάνουμε κάτι που αντικείται στο νόμο, το επικαλούμαστε και λέμε στους άλλους υπερβείτε τους νόμους και το σύνταγμα. Και ξέρετε γιατί γι' αυτό το θέμα η προηγούμενη κυβέρνηση δεν προχώρησε ποτέ σε διαγωνισμό να δώσει τη μοριοδότηση του 50%; Γιατί ήξερε πως ήταν αντισυνταγματικό, δεν καλύπτεται η ισοπολιτεία και η ισονομία. Γι' αυτό δεν προχώρησε ποτέ σε διαγωνισμό για να δώσει αυτό το πριμ. Ήταν δηλαδή εκ των προτέρων η κοροϊδία αν θέλετε αυτών των συμπαθούντων κατά τα άλλα ανθρώπων.

Άρα δηλαδή όλο αυτό το πρόγραμμα που αντί οι κυβερνήσεις να στηρίξουν θέσεις μαθητείας στο ιδιωτικό τομέα που έχει ανάγκη, τι έκανε; Άνοιξε ένα παραθυράκι και τη μαθητεία ουσιαστικά την έκανε εργασία και στο βάθος του τούνελ θα προσληφθείτε στο δημόσιο. Σ' αυτό το ψευτοδίλημμα πάρα πολύς κόσμος υπέκυψε. Λογικό είναι, υπέκυψε. Αυτό όμως τι σημαίνει; Ότι θα μπορούμε στη λογική αυτή; Θα βάλουμε άλλες 100.000 στο δημόσιο τομέα και χωρίς κριτήρια όταν λέμε όλοι ότι ο δημόσιος τομέας είναι διογκωμένος; Και πως θα αναπτυχθεί η χώρα; Όλοι δημόσιοι υπάλληλοι; Άρα λοιπόν εάν θέλουμε να έχουμε μία ουσιαστική στήριξη σ' αυτά τα παιδιά, σήμερα άκουσα ότι ο υπουργός βέβαια δεν συζητάει το 50% αλλά συζητάει την εξίσωση μοριοδότησης δημόσιου και ιδιωτικού stage γιατί κι εκεί υπήρχε. Αν ένας που είχε πάει στο δημόσιο έπαιρνε το 50% και ένας που είχε πάει στο ιδιωτικό τομέα δεν τόπαιρνε. Άρα δηλαδή εκεί ήταν το κλικ «στο δημόσιο τομέα παιδιά θα σας κάνουμε μόνιμους, ψηφίστε μας».

Άρα λοιπόν για να ξεκαθαρίσουμε και να μην τρέφουμε τα κατά τα άλλα συμπαθέστατα αυτά παιδιά ελπίδες πέρα απ' αυτές οι οποίες προβλέπονται από το σύνταγμα γιατί άμα η χώρα πάψει να έχει σύνταγμα κε Δήμαρχε θα γίνουμε Ουγκάντα. Άρα δηλαδή αν δεν τηρούμε το σύνταγμα και όποιος το παραβαίνει είδατε τι παθαίνει, υπάρχει και Συμβούλιο Επικρατείας και όλα αυτά τα συναφή που συνθέτουν ένα ευνοούμενο κράτος. Άρα λοιπόν η τελευταία απόφαση του Υπουργού που καταργεί το 50% σαν αντισυνταγματικό και δίνει μοριοδότηση στα stage του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα τέτοια ώστε να προηγούνται των ίσων

προσόντων, αυτό που είπε ο κ. Κοσμόπουλος, αν δηλαδή οι σπουδές είναι διαφορετικές, πώς να το κάνουμε; Και ενώ εγώ θα κατακρίνω το Δήμαρχο γιατί διατήρησε αυτά τα παιδιά εδώ πέρα και τους καλλιεργήσαμε όλοι μαζί αυτές τις ελπίδες ότι θα μονιμοποιηθούν στους 6 μήνες ή στους 9 που προέβλεπε η σύμβασή τους, ποια σύμβαση, με το δήμο δεν υπήρχε καμία σύμβαση, με τον ΟΑΕΔ, που έστειλε με τις κούτες 12.000 μετά την προκήρυξη των εκλογών, 40 στο μουσείο, 12 στο κάστρο. Μετά τις εκλογές.

Ας είμαστε λίγο ειλικρινείς, δεν υπάρχει ένας πακτωλός χρημάτων, μακάρι να υπήρχε. Και τι έγινε τελικά; Αποδείχτηκε ότι μετά αυτό το ξεχείλωμα που έγινε, δεν είναι λεφτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του κρατικού προϋπολογισμού είναι. Και τι θα λάβεις από τον μη έχοντα, τι θα λάβουμε; Άρα λοιπόν πιστεύω ότι πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι όλοι μας έχουμε ευθύνη γι' αυτή την κατάσταση. Αλλά δεν μπορούμε να διαιωνίσουμε το πρόβλημα, να προσλάβουμε, ενώ ο Δήμαρχος κατηγορεί τις προηγούμενες Δημοτικές αρχές ότι προσλάβανε άνευ κριτηρίων και άνευ αξιοκρατίας, λέει να το επαναλάβουμε. Άρα δηλαδή να διαιωνιστεί μια κατάσταση και την άλλη φορά να κατηγορούμε τους υπαλλήλους του Δήμου ότι δεν έχουν παραγωγικότητα και ότι είναι πάρα πολλοί και ότι έχουμε το 80% των εσόδων του Δήμου για μισθούς. Αυτά είναι αλληλοσυγκρουόμενα.

Εγώ πιστεύω ότι η τελευταία θέση να παίρνουν τα μόριά τους, αλλά πρέπει να καταλάβουν τα παιδιά να προετοιμαστούν ψυχολογικά ότι δεν μπορούν άλλο να δουλεύουν σ' αυτά τα προγράμματα, δεν τους βολεύει, δεν τους συμφέρει. Πήρανε ότι εμπειρία πήρανε, να βγούνε στην αγορά όπως κάνουν και οι συνάδελφοί τους που είναι στα ιδιωτικά stage. Δεν μπορούμε δηλαδή αυτό το διαχωρισμό να το δεχτούμε. Βέβαια εάν δικαιούνται αποζημίωση να την πάρουνε, δεν έχουμε καμία αντίρρηση, αλλά να ζητάμε κάτι τα οποία δεν προβλέπει ο νόμος, δεν είναι κανένας χαζός υπουργός να υπογράψει παράνομα για να πάει φυλακή. Άλλωστε ξέρουμε ότι πρέπει να αλλάξει το κλίμα στην Ελλάδα. Έτσι δεν πάμε πουθενά. Δέστε που έχουμε φτάσει, σε πλήρη ευτελισμό των θεσμών. Αν συνεχίσουμε και άλλο, δεν υπάρχει, έχουμε φτάσει πλέον πάτο, θα τρυπήσουμε το βαρέλι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστώ.
Κε Δήμαρχε θέλετε να απαντήσετε;

Ναι Γιάννη;

ΜΠΑΚΑΣ ΙΩΑΝ.: Δυο – τρεις κουβέντες.

Εδώ γίνεται σήμερα η κουβέντα όχι για να ρίξουμε πολιτικά πυροτεχνήματα, γίνεται πρώτα απ' όλα για να ενημερωθούμε ποια είναι αυτή η κατηγορία των συμπολιτών μας, τι προσφέρει, τι ανάγκες καλύπτει, πως λειτουργεί στο Δήμο, στη Νομαρχία, στις άλλες υπηρεσίες.

Δεύτερον. Αυτή η κουβέντα που γίνεται σήμερα δεν γίνεται για να ευαισθητοποιήσουμε τα ότα των παρισταμένων. Είναι για να διαμορφώσουμε ένα πλαίσιο, αν είναι δυνατόν και ομόφωνα, να ευαισθητοποιήσουμε των ότα των κυβερνητικών παραγόντων γιατί εκεί θέλουμε να στείλουμε το μήνυμα.

Ένα τρίτο. Πριν από λίγες μέρες αυτοί οι άνθρωποι πετροβολούνταν δεξιά και αριστερά. Πετροβολούνταν και κοινωνικά και πολιτικά. Οι αναφορές του τύπου ότι τους βάλανε πολιτικά γραφεία καλό είναι να αποφεύγονται. Ξέρουμε όλοι πως γινόταν και πως λειτουργούσαν τα πράγματα στα stage και από το 2000 και αργότερα και ου το καθεξής. Δεν χρειάζεται να τα αναφέρουμε γιατί κάθε αναφορά τέτοιου είδους τους υπονομεύει κοινωνικά και αν θέλετε μες την ίδια την κοινωνία έρχονται και κάποιες διαχωριστικές γραμμές που τους διαχωρίζουν και πολιτικά. Είναι λάθος να τους κατατάσσουμε πολιτικά σε ένα συγκεκριμένο πολιτικό χώρο γιατί να 'στε βέβαιοι ότι αυτοί οι πολύπαθοι εργαζόμενοι στα stage πανελλαδικά αν νομίζετε ότι ψήφισαν ένα πολιτικό κόμμα, έχετε λάθος. Έτσι; Έχετε λάθος εδώ. Βεβαίως και ο Διονύσης το επισήμανε ότι δεν μπορεί να γίνει έτσι.

Και πάμε τώρα σε ένα σημαντικό, πολύ σημαντικό πράγμα. Έτσι για να απαντηθεί ένα σημαντικό ερώτημα. Τέθηκε ποιος τους άνοιξε την πόρτα της ελπίδας, ποιος τους άνοιξε κύριοι συνάδελφοι την πόρτα να ελπίζουν σε κάτι. Μα η προϊστορία του συγκεκριμένου προγράμματος όταν αποκαλύπτονται σε διάφορα block's και εφημερίδες όταν το '99 με νόμο, το 2000 με νόμο μονιμοποιούνταν εργαζόμενοι στα stage με 16μηνα, μονιμοποιούνταν άνθρωποι που είχαν παρακολουθήσει το πρώτο σεμινάριο της ΕΕΤΑΑ, με ειδικούς νόμους. Ο καθένας απ' αυτούς είχε κάθε δικαίωμα να ελπίζει «ότι με μία ανανέωση, με δεύτερη ανανέωση, με τρίτη μα το λιγότερο θα αποκτήσω μια μοριοδότηση που θα με βοηθήσει σε έναν επικείμενο διαγωνισμό το λιγότερο». Αυτή ήταν Διονύση κυρίως η πόρτα της ελπίδας που έτρεφαν αυτά τα παιδιά, η προϊστορία του συγκεκριμένου προγράμματος όπου υπήρχαν παράθυρα, χρησιμοποιούνταν οι νόμοι κατά το δοκούν και μονιμοποιούνταν στο δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα. Δυστυχώς ξεχασα να σας φέρω κάποιες εφημερίδες της κυβέρνησης που έχω κατεβάσει από το διαδίκτυο όπου υπάρχουν κοινές υπουργικές αποφάσεις για μονιμοποίηση εργαζομένων κάτω από τις συνθήκες που προανέφερα νωρίτερα. Αναμφίβολα ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα είναι η μόνη οδός που φέρνουν θέσεις εργασίας. Κατά τα λοιπά θα τρώμε από τις σάρκες μας. Και δεν μπορώ να μη μνημονεύσω έτσι την τάση απ' όλες τις πλευρές για να εκφραστεί μια αλληλεγγύη. Το λιγότερο κύριε συνάδελφε αυτό που κέρδισε σήμερα αυτή η αίθουσα, το Σώμα, το Δημοτικό Συμβούλιο ήταν η ενημέρωση γύρω απ' αυτή την υπόθεση, ήταν η αλληλεγγύη που εκφράστηκε σ' αυτούς τους ανθρώπους. Σας λέω μέχρι πριν από λίγες μέρες αυτοί οι άνθρωποι πετροβολούνταν απ' όλες τις πλευρές. Τώρα, και δεν μιλάω για τις πτέρυγες του Δημοτικού Συμβουλίου, τώρα εκφράζεται μια συμπάθεια, μια αγάπη, μια αλληλεγγύη και όλα αυτά θα πρέπει κύριοι συνάδελφοι για να τα αποδείξουμε εμπράκτως, θα πρέπει να εκφραστούν μέσα σε ένα ψήφισμα το οποίο πρέπει να αποστείλουμε προς την κεντρική εξουσία, προς τα πολιτικά κόμματα, προς τους βουλευτές της Μεσσηνίας και σε οποιονδήποτε άλλον παράγοντα κριθεί ότι πρέπει να σταλεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ευχαριστώ. Κε Δήμαρχε.

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Να πω δυο κουβέντες αγαπητοί συνάδελφοι ακόμα.

Πρώτον ότι έχουμε υποχρέωση υποστήριξης ως Σώμα γιατί έχουμε 80 ανθρώπους εδώ οι οποίοι καλύπτουν στο μεγάλο βαθμό πάγιες ανάγκες και διαρκείς του Δήμου. Ο Δήμος δεν μπορεί να λειτουργήσει δίχως αυτούς και μη μου λέτε γιατί εγώ πράγματι πολλές φορές έχω μιλήσει για υπερπληθώρα προσωπικού, έτσι είναι, μόνιμου προσωπικού, αυτή είναι η πραγματικότητα, το θέμα είναι τι ειδικότητες έχουμε, τι γνώσεις υπάρχουν για να καλύψουν τις σύγχρονες ανάγκες. Και αυτά τα παιδιά με τις γνώσεις τους βοηθούν στην πορεία, στην εξέλιξη του Δήμου. Ολόκληρες υπηρεσίες όπως είναι το τηλεφωνικό κέντρο, το 60700, υπηρεσίες προς τα νομικά πρόσωπα, υπηρεσίες στη διεύθυνση διοικητικού και στη διεύθυνση οικονομικού δεν θα μπορέσουν να προσφερθούν χωρίς την παρουσία αυτών των παιδιών.

Το δεύτερο το οποίο έχω να πω είναι η σημερινή είδηση για τα 4ωρα. Και αυτό είναι μια μορφή εργασίας η οποία δεν νομίζω ότι τιμά το κράτος μας, αλλά είναι μία διαδικασία η οποία προχωρά. Την είχατε καταγγείλει κατ' επανάληψη εδώ στο Δημοτικό Συμβούλιο. Ασφαλώς είμαστε όλοι με το σύνταγμα και εμείς είμαστε οι τελευταίοι που παραβιάζουμε το σύνταγμα και τους νόμους. Αλλά ας μη μιλούμε για αξιοκρατία και ας μη μιλούμε και εμείς εδώ για αξιοκρατία και αντικειμενικότητα. Υπάρχουν κάποια παιδιά που με διακομματική συμφωνία έχουν πλημμυρίσει τους διαδρόμους και τα γραφεία της Βουλής των Ελλήνων, μιλάμε με 2.000 ευρώ μισθό και πάνω. Εδώ μιλάμε για παιδιά, για νέους ανθρώπους με 450 μισθό. Εκεί είναι δίκαια και αντικειμενικά και εδώ είναι παράνομα και άδικα; Περιμένετε! Μιλάμε για τα 64 παράθυρα του νόμου Πεπονή. Όλοι ξέρομε πως μπορείς να πας σε νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου χρηματοδοτούμενο εν μέρει ή εν όλο από το κράτος, πως μπορείς από κει να

μεταπηδήσεις αλλού, πως γιομίζει ο δημόσιος τομέας. Αυτά δεν μας ενοχλούν; Τα stage με τα 450 ευρώ δημιουργούν πρόβλημα;

Και να πω και επιπλέον για τις συν 100.000 θέσεις ανεργίας το 2010. Αγαπητοί συνάδελφοι το απεύχομαι αλλά σύντομα θα έρθει θέμα σε συνεδρίαση, να προσφέρουμε μερίδες φαγητού, να το θυμηθείτε, σε μία πόλη όπου αυξάνονται τα προβλήματα. Και είμαστε πόλη που δεν είχαμε τέτοιες εμπειρίες από το παρελθόν. Θα τα κλείσομε, θα κατεβάσομε τα ρολά, ο δημόσιος τομέας δεν θα συμμετέχει σε μια προσπάθεια υποστήριξης της νέας γενιάς, έστω κι αυτής της υποστήριξης;

Κλείνοντας θέλω να πω, εγώ θεωρώ ότι όλοι έχουμε την ίδια ευαισθησία σ' αυτά τα ζητήματα, ότι πρέπει να εκδοθεί ένα ψήφισμα, γι' αυτό κουβεντιάσαμε δύο ώρες, που να έχει οπωσδήποτε τους εξής τέσσερις πυλώνες:

- 1) Να ασφαλιστούν αναδρομικά όσοι υπηρέτησαν στα προγράμματα και κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες τις οποίες θα βεβαιώνουμε εμείς ασφαλώς. Όσοι υπηρέτησαν στα προγράμματα αυτά. Να συνταξιοδοτηθούν.
- 2) Ασφάλιση και υγειονομική περίθαλψη, ένσημα δηλαδή και βιβλιάρια υγείας για όσους υπηρετούν στα προγράμματα αυτά. Έχουμε στοιχειώδη υποχρέωση γι' αυτό.
- 3) Να υπάρξει αποζημίωση σύμφωνα με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, είναι η 378/2007, ότι προβλέπεται χωρίς να μπουν οι άνθρωποι στη διαδικασία των δικηγόρων και των δικαστηρίων κλπ. Να έρθει η κυβέρνηση και να την εφαρμόσει με τη μία.
- 4) Ισχυρή μοριοδότηση σε όσους καλύπτουν ή κάλυπταν διαρκείς και πάγιες ανάγκες των υπηρεσιών για την πρόσληψη στο δημόσιο. Ισχυρή μοριοδότηση. Δεν ζητάμε ούτε να μπαίνει από το παράθυρο, από τα 64 παράθυρα του ΑΣΕΠ, ούτε από πουθενά. Να υπάρξει μια μοριοδότηση η οποία να είναι κλιμακούμενη κατά τα χρόνια υπηρεσίας που υπηρέτησαν στο δημόσιο. Όταν ο άλλος έχει προσληφθεί με προκήρυξη, δεν λέω από τον βουλευτή, έχει υπηρετήσει 5 – 6 – 7 χρόνια, έχει γίνει 40 ετών, έχει και 3 παιδιά και ο προσανατολισμός του ο επαγγελματικός είναι το ΕΤΑΜ του ΙΚΑ, ε, δώστου μόρια μετά από τόσα χρόνια, την υπηρεσία που έχει προσφέρει στο όνομα των 400 ευρώ που έπαιρνε, του ότι ήταν ανασφάλιστος, δεν ξέρω, όλα αυτά τα πράγματα, με μία ελπίδα ζούσε, «να μείνω εδώ πέρα μήπως γίνει κάτι». Να μη του το στερήσουμε εμείς που έχουμε 64 παράθυρα ανοικτά στο ΑΣΕΠ και μύρια όσα άλλα.

Αυτά έχω να πω και εν πάση περιπτώσει, υπάρχει ο δρόμος, το προεδρικό διάταγμα 164 αν δεν με απατάει η μνήμη μου, του Παυλόπουλου, υπάρχει η φιλοσοφία και η λογική του 3463 με τη σύμφωνη γνώμη των δήμων και κοινοτήτων, υπάρχει η συμπεριφορά η δική μας που δεν απολύσαμε κανέναν και σε όλους καταβάλουμε το πλήρες μεροκάματο κάθε πρώτη του μηνός. Αυτή η κοινωνική ευαισθησία που υπάρχει και εδώ και υπήρχε, νομίζω ότι πρέπει να συνεχιστεί. Αναγνωρίζω τα προβλήματα τα οικονομικά της χώρας, τα τεράστια. Η κουβέντα αυτή δεν είναι για αντιπολίτευση, είναι για κοινωνικούς λόγους, να βρούμε κάποιον τρόπο υποστήριξης. Τίποτε άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Συμφωνούμε σ' αυτούς τους πυλώνες που είπε ο κ. Δήμαρχος;
Ο κ. Αλευράς.

ΑΛΕΥΡΑΣ: Κε Πρόεδρε, οι τέσσερις πτυχές που ο κ. Δήμαρχος έβαλε, είναι εξόχως συναισθηματικές πτυχές. Συναισθηματικά μπορούμε να ταυτιστούμε. Όμως η πολιτική παραδοχή σημαίνει κατά βάση ρεαλισμό, νόμιμη δυνατότητα ικανοποίησης και προώθησης της εξέλιξης αυτής. Θεωρούμε ότι δεν υπάρχει τέτοιο πεδίο. Εμείς εκφράσαμε την αλληλεγγύη μας, την προσλαμβάνουσα και τη δική μας σ' αυτού του περιεχομένου το ψήφισμα και την εισήγηση επειδή πιστεύουμε ότι θα δημιουργήσει περαιτέρω εξάρτηση και θα

συντηρήσει την αγωνία όσων διέπονται απ' αυτό το εργασιακό καθεστώς, εμείς κε Πρόεδρε θα ψηφίσουμε ΛΕΥΚΟ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Κοσμόπουλος.

ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ομοίως. Η πρότασή μας ήταν συγκεκριμένη, αφορούσε το Δήμο, μιλάμε για τα stage του Δήμου, δεν μιλήσαμε και εμείς δεν θέλαμε να μπορούμε σαν παράταξη για το θέμα των stage γενικά. Μιλήσαμε λοιπόν για τα stage του Δήμου Καλαμάτας και τι πρέπει να κάνει ο Δήμος Καλαμάτας. Η πρότασή μας είναι συγκεκριμένη, έτσι, κάλυψη των οργανικών θέσεων όπως το είπαμε, κατά συνέπεια δεν έχουμε λόγο να συζητήσουμε ένα τέτοιο ψήφισμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο κ. Τσερώνης.

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Κε Πρόεδρε όπως είπα και στην τοποθέτησή μου, θεωρώ ότι πρέπει να επικεντρωθεί το ψήφισμα στο στοιχείο της μοριοδότησης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ο Δήμαρχος έβαλε τους πυλώνες. Με αυτούς συμφωνείτε;

ΤΣΕΡΩΝΗΣ: Συμφωνούμε γιατί το περιλαμβάνει μέσα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Η πλειοψηφία «ναι», η παράταξη του κ. Τσερώνη. . .
Θέλετε να δικαιολογήσετε τη ψήφο σας; Μόνο δικαιολόγηση ψήφου τώρα στη διαδικασία Παναγιώτη.

ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ.: Δεν μπορείς να μου αφαιρέσεις το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Όχι, δεν αφαιρώ ποτέ το λόγο, ούτε φιμώνω κανέναν.

ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ.: Να δικαιολογήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Έτσι, δικαιολόγηση ψήφου.

ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ.: Επειδή όμως. . . Ας μου επιτραπεί μία παρένθεση, επειδή ειπώθηκε από τον Δήμαρχο για τα της Βουλής τα οποία όντως συνέβαιναν, ας πούμε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παναγιώτη, κάνε μου τη χάρη σε παρακαλώ, μη χαλάς της διαδικασία, δυο ώρες συζητάμε γι' αυτό το θέμα.

ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ.: . . . ας υπενθυμίσουμε την τελευταία απόφαση του Προέδρου της Βουλής που απαγόρευσε στα παιδιά ή στους ιδιαίτερους των βουλευτών, που κακώς υπήρχε να μπαίνουν άνευ εξετάσεων στη Βουλή και αυτό μπήκε μέσα στο ΑΣΕΠ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ωραία.

ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝ.: Εάν ψηφίσουμε αυτούς τους τέσσερις άξονες που έβαλε ο κ. Δήμαρχος, να πάρουνε συνταξιοδότηση, να πάρουνε δηλαδή ένσημα του ΙΚΑ, το όπερ σημαίνει μία επιβάρυνση του ΙΚΑ αλλά αυτό είναι το λιγότερο που με ενδιαφέρει, με ενδιαφέρει τούτο, αλλάζει το καθεστώς πρόσληψης, γι' αυτό εγώ δεν πρόκειται να ψηφίσω κάτι το οποίο θα είναι σε λάθος δρόμο στην κατεύθυνση να λυθεί το θέμα. Θα ρίξω ΛΕΥΚΟ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λοιπόν η πλειοψηφία «ναι», ο κ. Τσερώνης «ναι», «λευκό» ο κ. Αλευράς, «λευκό» και ο κ. Κοσμόπουλος.

Το Δημοτικό Συμβούλιο με την ολοκλήρωση της διαλογικής συζήτησης, αφού λαμβάνει υπόψη του τα προαναφερόμενα, το αποτέλεσμα της συγκεκριμένης ψηφοφορίας σύμφωνα με την οποία ΥΠΕΡ τάσσονται οι παρόντες σύμβουλοι της πλειοψηφίας & της δημοτικής παράταξης "ΠΟΛΙΤΕΣ ΣΕ ΔΡΑΣΗ" και ΛΕΥΚΟ δηλώνουν οι παρόντες σύμβουλοι των δημοτικών παρατάξεων "ΚΑΛΑΜΑΤΑ ΠΟΛΗ ΖΩΗΣ" & "ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΚΑΙ ΟΜΟΡΦΗ ΠΟΛΗ", κατά πλειοψηφία,

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

Εγκρίνει την έκδοση του εξής ψηφίσματος αλληλεγγύης, συμπαράστασης και υποστήριξης των εργαζομένων στα προγράμματα stage:

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Το Δημοτικό Συμβούλιο Καλαμάτας, κατά τη συνεδρίασή του στις 5 Νοεμβρίου 2009, αφού έλαβε υπόψη τις εξαγγελίες της κυβέρνησης ως προς τους εργαζόμενους στα προγράμματα stage και την κατάσταση στην οποία αυτοί ευρίσκονται,

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Ζ Ε Ι

- 1. Εκφράζει την αλληλεγγύη του προς τους εργαζόμενους με συμβάσεις stage στο Δημόσιο, στα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και σε οποιονδήποτε άλλο τομέα και στηρίζει τους αγώνες και τις προσπάθειές τους για το εργασιακό τους μέλλον.**
- 2. Ζητά από την Ελληνική Κυβέρνηση να δείξει κοινωνική ευαισθησία προς τους εργαζόμενους στα προγράμματα stage και ειδικότερα να προβεί:**
 - i. Στην αναδρομική ασφάλιση όσων εργάστηκαν στα προγράμματα stage καλύπτοντας πάγιες και διαρκείς ανάγκες.**
 - ii. Στην παροχή ασφαλιστικής κάλυψης και υγειονομικής περίθαλψης όσων υπηρετούν σήμερα με συμβάσεις προγραμμάτων stage.**
 - iii. Στην εφαρμογή της υπ' αριθ. 378/2007 απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου (καταβολή αποζημιώσεων), χωρίς προσφυγή στα Δικαστήρια από τους εργαζόμενους.**
 - iv. Στην παροχή ισχυρής κλιμακούμενης μοριοδότησης, σε όσους κάλυπταν ή καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των υπηρεσιών, για προσλήψεις στο Δημόσιο.**

Το παρόν ψήφισμα να σταλεί στον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης, στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, στον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, στους Βουλευτές του Νομού Μεσσηνίας, στην ΚΕΔΚΕ, στην ΤΕΔΚ Ν. Μεσσηνίας και στα τοπικά ΜΜΕ.

Έτσι συντάσσεται αυτό το απόσπασμα πρακτικού το οποίο υπογράφεται όπως ακολουθεί :

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Καρατζέας Ν. Παναγιώτης

ΤΑ ΜΕΛΗ

1. Αθανασόπουλος Κων/νος
2. Αλευράς Διονύσιος
3. Γιαννακούλας Γρηγόριος
4. Γουρδέας Ανδρέας
5. Ηλιόπουλος Αθανάσιος
6. Ηλιόπουλος Ιωάννης
7. Ηλιόπουλος Παναγιώτης
8. Καμβυσίδης Ιωάννης
9. Κλειδώνας Θεοφάνης
10. Κοσμόπουλος Βασίλειος
11. Κουδούνης Αργύριος
12. Κουρκουτάς Γεώργιος
13. Λαγανάκος Γεώργιος
14. Μιχαλόπουλος Σωτήριος
15. Μπάκας Ιωάννης
16. Μπασακίδης Νικόλαος
17. Οικονομάκου Μαρία
18. Παπαμικρούλης Παναγιώτης
19. Πολίτης Δημήτριος
20. Σπίνος Γεώργιος
21. Τσερώνης Κων/νος

Ακριβές Απόσπασμα
Καλαμάτα, 23 Δεκεμβρίου 2009
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΑΡΑΤΖΕΑΣ